

Arrest

nr. 291 457 van 4 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN EENOO
Torhoutsestraat 307
8020 RUDDERVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 september 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. KIWAKANA *loco* advocaat D. VAN EENOO en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U heeft de Gambiaanse nationaliteit en verklaart etnisch Jola te zijn. U bent geboren op [...] 1974 te Sukuta. U bent moslima.

Tot 13-jarige leeftijd woonde u bij de zus van uw moeder in Sukuta aangezien uw moeder in Nederland woonde, nadat ze Gambia begin jaren '80 verliet. Uw moeder hertrouwde in Nederland en scheidde vervolgens.

Uw vader, die jarenlang in Noorwegen woonde, alwaar hij een dochter kreeg, keerde jaren geleden terug naar Gambia, alwaar hij in Birkama woonde, en op 27 juli 2020 overleed aan de gevolgen van diabetes. Uw enige zus A. woont in Sukuta, Gambia. Omdat u niet goed werd behandeld door de zus van uw moeder, nam u op ongeveer 12 à 13-jarige leeftijd intrek bij uw grootmoeder langs moederszijde in Bundung.

In 1991 trouwde u met L.M. met wie u eveneens in Bundung woonde. Samen hebben jullie drie kinderen: een zoon S., geboren op 24 mei 1999, een dochter R., drie jaar jonger dan S. en een zoon Al., ongeveer 15 jaar oud. Uw echtgenoot die, naast u, nog met twee andere vrouwen huwde, wilde reeds lange tijd dat u, net als zijn andere vrouwen, een tweede maal zou worden besneden, wat u telkenmale weigerde. Vanaf 2016-2017 werd zijn eis echter dwingend en stelde hij u met geweld te zullen laten besnijden, waarop u besloot om, samen met uw kinderen, intrek te nemen bij uw vader in Birkama, alwaar u enkele maanden verbleef. Die periode scheidde u ook van uw echtgenoot. Nadat uw echtgenoot te weten was gekomen waar u verbleef, ging u naar Dinbaja waar u nog enige tijd verbleef vooraleer u Gambia op 2 maart 2018 met uw eigen paspoort en Schengenvisum verliet, teneinde uw zieke moeder in Nederland te verzorgen.

U was vijf maanden in Nederland wanneer uw moeder overleed en u door een man, S.J., die beloofde met u te zullen trouwen, naar België werd gebracht. Hij hield u in zijn huis tot december 2018, wanneer hij verdween en u op straat kwam te staan. Nadat u door een onbekende man naar de asielinstanties gebracht werd, diende u op 7 mei 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart als aanhanger van de ex-president problemen te zullen krijgen bij terugkeer naar Gambia.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: (1) uw origineel paspoort; (2) een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur – deeltijds; (3) een uittreksel uit de overlijdensakte van uw moeder (dd.18/06/2018); (4) twee voorschriften voor kinesitherapie; (5) uw medisch dossier; (6) een verslag van de tandarts; (7) een toelating consultatie bij de oogarts en verslag (Dr.T., dd.23/12/2020); (8) loonbrieven; (9) een verslag van de stomatoloog (Dr.C., dd.13/03/2020) en (10) een medisch attest vrouwelijke genitale verminking (Dr.Co., dd.06/07/2022).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met uw ex-echtgenoot die u dwong om een tweede keer vrouwelijke genitale verminking te ondergaan. Overigens stelt u te vrezen problemen te zullen krijgen omwille van uw politiek engagement. **Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging volgens de Geneefse vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***

***Vooreerst dient te worden gewezen op de laattijdigheid van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming.** Uit het door u neergelegde paspoort blijkt dat u op **2 maart 2018** arriveerde in Nederland, terwijl u pas op **7 mei 2019** in België een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaart naar Nederland te zijn gegaan omdat uw moeder ernstig ziek was en zij vier maanden na uw aankomst overleed (zie notities van het persoonlijk onderhoud (verder notities), p. 3-4). In Nederland diende u geen verzoek om internationale bescherming in. Na de dood van uw moeder werd u in juli of augustus 2018 door een man, S.J., naar Gent in België gebracht alwaar u in een huis werd ondergebracht onder het voorwendsel dat hij met u zou trouwen. Telkens hij het huis verliet, deed hij de deur op slot tot u op een dag de sleutel op de deur zag steken, waarop u hem belde en hem vroeg waar hij zich bevond. Hoewel hij aangaf op vakantie te zijn, besloot u in het huis te blijven totdat de huisbaas u aangaf dat u niet het recht had om daar te verblijven daar reeds 6 maanden de huur niet werd betaald.*

Vervolgens werd u, wanneer u overstuurd op straat zat, door een onbekende zwarte man geholpen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, in casu Nederland. De vaststelling dat u in Nederland geen verzoek om internationale bescherming indiende, en u u overigens na uw aankomst in België niet meteen richtte tot de bevoegde asielinstanties, **toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.** U gevraagd om welke reden u geen asiel aanvraag in Nederland, geeft u aan dat 'deze man' u naar België gebracht. U erop gewezen dat u volgens uw verklaringen vijf maanden in Nederland was en nogmaals gevraagd om welke reden u geen verzoek indiende, stelt u die periode al met die man te hebben gepraat en hij met u zou huwen. Verduidelijkt dat voorgaande geen verklaring biedt voor het niet indienen van een verzoek, geeft u aan dat die man aangaf met u te willen trouwen wanneer hij uw moeder bezocht in het ziekenhuis waarop uw moeder aangaf in vrede te zullen kunnen sterven, wetende dat u in goede handen bent. Een afdoende verklaring voor het niet indienen van een verzoek in Nederland heeft u bijgevolg niet. U werd volgens uw verklaringen na de dood van uw moeder door S.J. naar België gebracht en verbleef tot december 2018 in zijn huis, terwijl u pas op 7 mei 2019 in België een verzoek indiende. Een afdoende verklaring voor de resterende tijd heeft u evenmin, opperende dat u na zijn vertrek nog in zijn huis zou hebben verbleven tot de huisbaas u buitenzette en u met behulp van een vreemde man naar de asielinstanties werd gebracht (zie notities, p. 39). Uit het administratief dossier blijkt overigens dat u er wel in was geslaagd om uw visum voor Nederland te verlengen, waardoor niet kan blijken dat u niet in staat zou zijn geweest om uw weg te vinden in administratieve procedures. Gevraagd hoe u wist hoe u dat moest doen, verklaart u dat uw moeder in het ziekenhuis was en aangezien ze nog in leven was, vroeg om nog een tijd voor u toe te voegen (zie notities, p. 39).

Vervolgens dient te worden gewezen op tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de door u vooropgestelde asielmotieven. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) stelt u bij terugkeer naar uw land van herkomst uw ex-man te vrezen die u wilde vermoorden. Gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, geeft u aan drie kinderen te hebben omdat jullie lange tijd geleden waren getrouwd. U voegde toe dat hij een tweede en derde vrouw heeft, hij een zakenman is en geld heeft, maar u geen vrede heeft in dat huis. Gevraagd wat u bedoelde met 'geen vrede te hebben in het huis', geeft u aan voor het huwelijk met zijn tweede en derde vrouw wel vrede te hebben gehad en slaag te hebben gekregen wanneer u geld vroeg voor de kinderen terwijl hij de andere vrouwen wel steunde, hoewel u drie, en zij geen, kinderen van hem hebben. Op de vraag waarom u denkt door uw ex-echtgenoot te zullen worden gedood, verklaart u het beu te zijn geweest en te hebben gezegd te willen scheiden. Indien u opnieuw zou huwen, zou uw nieuwe man echter worden gedood door uw ex-man. U geeft nog aan niet te kunnen leven in dat land en dat uw ex-echtgenoot zei dat u in dat land zou doodgaan maar niet zou huwen. U voegt toe problemen te hebben met uw oog omdat hij u sloeg. Tenslotte verklaart u na uw scheiding te zijn weggevlucht naar dat andere dorp, met uw moeder te hebben gesproken, die aangaf ziek te zijn en vervolgens door haar te zijn geholpen om naar Nederland te gaan. Overigens haalt u aan enkel met uw man problemen te hebben gehad en dat hij aangaf iemand te kunnen betalen om u te vermoorden. U wenste tenslotte niets toe te voegen voor de DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 4-8).

Het verwondert dan ook, en tast de geloofwaardigheid van uw geopperde vrees danig aan, dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS – wanneer u wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u Gambia heeft verlaten of waarom u vandaag niet kan terugkeren die niet werden vermeld voor de DVZ – en na enige omzwervingen en herhaling van de door u geuite vrees voor de DVZ, aangeeft dat men u opnieuw zou willen besnijden en uw man die herbesnijdenis steunt. Sterker nog, verder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u aan slechts één probleem te hebben gekend met uw man, namelijk de besnijdenis (zie notities, p.35). Gevraagd om welke reden u dat niet aanhaalde voor de DVZ, verklaart u dat de man u zei 'klein, klein' te vertellen en u het daarom niet zei (zie notities, p.4). Hoewel voor de DVZ geen gedetailleerd en uitgebreid betoog wordt verwacht betreffende de asielmotieven, wordt van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze wel verwacht dat hij reeds bij aanvang van de asielprocedure alle asielmotieven aanstipt, zeker wanneer zij de reden vormen tot vertrek. De vaststelling dat u voor de DVZ uw vrees voor herbesnijdenis niet vermeldde, **tast de geloofwaardigheid ervan reeds danig aan – met name omdat u de problemen met uw echtgenoot linkt aan de eis voor herbesnijdenis.**

Wat betreft uw vrees voor herbesnijdenis, waarvan de geloofwaardigheid reeds ernstig werd aangetast, **dient opgemerkt dat uw verklaringen evenmin kunnen overtuigen.** U geeft aan dat uw man gelooft in tradities en dat zijn overige twee vrouwen twee keer werden besneden. Omdat u weigerde een tweede keer te worden besneden, kreeg u problemen met uw echtgenoot. U werd een eerste keer besneden voor uw huwelijk, wanneer u 'al een groot meisje was' en u vermoedt dat destijds uw grootmoeder de beslissing nam. U wist echter niet dat u zou worden besneden wanneer u werd gezegd om ergens binnen te gaan, u vervolgens door twee mensen werd vastgehouden aan uw armen en benen en vervolgens het slachtoffer werd van genitale verminking. Ter staving van uw verzoek legt u een attest vrouwelijke genitale verminking neer waaruit blijkt dat u type II werd besneden (excisie clitoris, excisie linker kleine schaamlip en gedeeltelijke excisie rechter kleine schaamlip) (Dr. Co., dd.06/07/2022). U beweert dat uw echtgenoot u opnieuw wilde laten besnijden, maar waarom weet u niet. Gevraagd waarom men u opnieuw wilde meenemen en waarom vrouwen een tweede keer besneden moeten worden, geeft u aan het niet te weten. Gevraagd wanneer uw man over die tweede besnijdenis begon, stelt u dat het reeds lang een probleem is tussen u en uw man, maar wanneer precies hij erover begon weet u niet. U voegt toe dat hij het u omstreeks 2016-2017 moeilijk begon te maken, maar het reeds eerder vermeldde en u telkens aangaf het niet te zullen doen. Gepeild naar de reactie van uw echtgenoot wanneer u weigerde, herhaalt u lange tijd te hebben geweigerd en dat de problemen ontstonden in 2016-2017. Dezelfde vraag herhaald, verklaart u het volgens uw man te hebben moeten doen, desnoods met geweld, waarop u opnieuw weigerde. Bij een tweede besnijdenis zouden ze een deel dat ze achterlieten, 'in het midden', eveneens wegnemen, maar waarom ze dat doen, weet u niet. **Het spreekt danig tot de verbeelding dat u niet kan aangeven om welke reden u een tweede keer zou moeten worden besneden.** Evenmin kan u duiden hoe men u zou kunnen dwingen indien u, als volwassen vrouw, weigerde. U die vraag gesteld, herhaalt u dat uw man aangaf dat het traditie was. U nogmaals gevraagd hoe uw echtgenoot u als volwassen vrouw kon dwingen indien u weigerde, verwijst u er nogmaals naar dat het volgens hem traditie was en u het diende te doen aangezien de andere vrouwen het ook deden. Omdat u weigerde om het te doen, werd u door de andere vrouwen uitgelachen waardoor u geen vrede meer kende in het huis en wegging. Daar u nalaat een antwoord te geven op de meermaals aan u gestelde vraag, wordt de vraag wederom herhaald en stelt u dat niet alleen uw echtgenoot, maar andere mensen, 'familiemensen', erachter staan. U erop gewezen dat uw man u sinds 2016 (of mogelijks langer) verplichtte om opnieuw te worden besneden en gevraagd hoe u kon vermijden dat te ondergaan, geeft u aan steeds, ook wanneer de familie u erover aansprak, te hebben geweigerd tot hij de beslissing nam het met geweld te zullen doen. Gepeild naar de gevolgen van uw weigering, herhaalt u dat het traditie is die door iedereen die trouwt moet worden vervuld en – na meermaals herhaling van de vraag – verklaart u geen vrede te hebben gekend en te hebben gezegd het huwelijk te zullen beëindigen. Nadat u echter aangaf van uw echtgenoot te willen scheiden, bedreigde hij u, evenals uw potentiële nieuwe echtgenoot, met de dood. U voegt toe eveneens door hem te zijn geslagen (zie notities, p.18-21).

Er dient echter kortom te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geuite vrees voor herbesnijdenis aangezien u 1) deze vrees niet aanhaalde voor de Dienst Vreemdelingenzaken u 2) niet kan duiden om welke reden u, die in het verleden reeds het slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking, jaren na het aangaan van uw huwelijk in 1991 opnieuw diende te worden besneden en 3) u er – indien nog enig geloof kan worden gehecht aan voornoemde vrees, quod non - jarenlang in zou zijn geslaagd om, als volwassen vrouw, te weigeren zonder enig zwaarwichtig gevolg te hebben ondervonden.

Dat u overigens door de andere vrouwen zou zijn beledigd omdat u niet opnieuw wilde worden besneden, kan – gezien de ongeloofwaardigheid van de geopperde vrees tot herbesnijdenis – evenmin worden aangenomen (zie notities, p. 40).

Vervolgens dient opgemerkt dat ook uw verklaringen betreffende de scheiding van uw echtgenoot allesbehalve eensluidend zijn. U geeft aan na de problemen met uw echtgenoot, in 2018 bij uw vader in Birkama te zijn ingetrokken, alwaar u enkele maanden verbleef (zie notities, p.8-9). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wanneer u naar uw vader ging, geeft u echter aan het u niet te herinneren en dat het lang geleden is, maar naar uw vader te zijn gegaan wanneer hij u [uw echtgenoot] u problemen gaf. Vervolgens oppert u mogelijks in 2017 naar uw vader te zijn gegaan. **U kan ook niet duiden wat er precies gebeurde opdat u naar uw vader ging.** U die vraag gesteld, geeft u aan dat de genomen beslissing teveel was voor u. U erop gewezen zo specifiek mogelijk te moeten antwoorden, verwijst u opnieuw naar de genomen beslissing, die u weigerde en de wetenschap dat u zou worden gedwongen. Verder tijdens het persoonlijk onderhoud slaagt u er wel in om aan te geven wanneer u zou hebben besloten om uw echtgenoot te verlaten, namelijk nadat hij u met de dood bedreigde wanneer u aangaf bij hem weg te zullen gaan (zie notities, p.41). Bij uw vader aangekomen, gaf u aan niet langer

interesse te hebben in uw huwelijk. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wanneer u scheidde, geeft u aan u de tijd niet te herinneren en – na denkpauze – dat uw huwelijk ten einde kwam wanneer u naar Dinbaja ging. Na enige verwarring, meent u te zijn gescheiden wanneer u bij uw vader in Birkama woonde. U erop gewezen voor de DVZ te hebben verklaard op 27 mei 2017 te zijn gescheiden, bevestigt u, en gevraagd om welke reden u tijdens het persoonlijk onderhoud voornoemde datum niet kan geven, geeft u aan dat het lang geleden is en u teveel nadenkt waardoor u het vergat. Hoe lang u bij uw vader woonde wanneer de scheiding werd voltrokken, kan u niet duiden. Vervolgens gevraagd hoe u scheidde, geeft u aan dat uw vader iemand – een tussenpersoon tussen uw vader en de familie van uw echtgenoot die ook uw huwelijk faciliteerde - stuurde om mee te delen dat u niet langer geïnteresseerd was in het huwelijk, waarop uw man weigerde en uw vader volhield dat het uw beslissing betrof en indien u aangaf dat het huwelijk gedaan was, het huwelijk gedaan was. Gevraagd wat er vervolgens gebeurde, geeft u aan naar Dinbaja te zijn gegaan, waar u niet lang zou hebben verbleven voor u naar Nederland ging. Dienaangaande dient opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde 2 à 3 weken in Dinbaja te zijn geweest, terwijl u op het CGVS verklaart er twee maanden te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10 en notities, p.9). U bevestigt vervolgens op voornoemde wijze te zijn gescheiden van uw echtgenoot. Voor de DVZ echter verklaarde u voor de rechtbank te zijn gekomen voor de scheiding van uw echtgenoot omdat hij niet wilde scheiden (zie vragenlijst CGVS, vraag 2). U hier tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen, verwijst u naar een plek waar moslimmensen heengaan indien de man het huwelijk niet wil 'afwerken' en waar je kan gaan praten wanneer de vrouw het huwelijk wil beëindigen en de man weigert, waarop de 'rechtbank' de man oproept en aangeeft dat het huwelijk volgens de vrouw afgelopen is. U voegt toe dat het in Gambia een rechtbank wordt genoemd maar het 'moslimdingen' zijn. Het verwondert echter danig, en tast wederom de geloofwaardigheid van de problemen met uw echtgenoot aan, dat u de procedure met de rechtbank niet zelf vermeldde wanneer u het verloop van uw scheiding schetste. U geeft aan het niet te hebben vermeld omdat uw hoofd vol gedachten zit, maar wel 'het rapport' aan de rechtbank te hebben gegeven, waarna uw echtgenoot werd opgeroepen en hem werd meegedeeld dat het huwelijk afgelopen is. U tenslotte gevraagd om het volledige verloop van uw scheiding uiteen te zetten, geeft u aan op aanraden van uw vader naar 'die ouderen' te zijn gegaan wanneer uw echtgenoot de scheiding weigerde, nadat de tussenpersoon naar hem toe ging, terwijl u eerder stelde dat het huwelijk ten einde kwam op aandringen van uw vader. Uw kinderen bleven na uw vertrek volgens uw verklaringen op het CGVS achter bij uw vader en verblijven na zijn dood nog steeds in Birkama, terwijl u voor de DVZ nog verklaarde dat ze in Bundung zijn (zie verklaring DVZ, vraag 16 en notities, p. 28).

Indien nog enig geloof kan worden gehecht aan uw vermeende problemen met uw (ex)-echtgenoot, quod non, dient nog opgemerkt dat u verklaart geen contact meer te hebben gehad met hem. U stelt immers hem niet meer te hebben gezien, noch enig contact met hem te hebben gehad nadat u naar het huis van uw vader in Birkama ging omdat u zich verstopte. Nadat uw echtgenoot echter zou hebben ontdekt dat u in Birkama was, ging u naar Dinbaja. Ook sinds u Gambia verliet in maart 2018 had u geen contact met uw ex-echtgenoot. Opmerkelijk is dat u er niet in slaagt om te vertellen over de laatste keer dat u uw echtgenoot zou hebben gezien. U geeft aan dat hij niet thuis was wanneer u samen met uw kinderen het huis verliet. Nogmaals gevraagd om te vertellen over de laatste keer dat u uw man zag, geeft u aan niet te kunnen vertellen over de laatste keer en u enkel te herinneren dat wanneer u het huis verliet, u 'die persoon' nooit meer zag aangezien u zich verstopte nadat hij u met de dood had bedreigd. Bovendien vernam u evenmin enig nieuws over uw ex-man (zie notities, p. 27-28). Overigens is uw verklaring niet te weten of uw kinderen nog contact hebben met hun vader, uw ex-echtgenoot eveneens opmerkelijk. U geeft aan dat ze het mogelijks verstoppen maar nooit iets te vertellen over hun vader. U vernam echter wel van uw zoon dat de moeder van uw ex-echtgenoot om het leven kwam, nadat hij via via te weten was gekomen dat zijn grootmoeder stierf en hij de begrafenis bijwoonde en aldaar zijn vader had gezien. Gevraagd wat uw zoon over die ontmoeting zei, geeft u aan dat hij niets zei, enkel dat hij erheen ging en nadien naar huis ging (zie notities, p. 29). De vaststelling dat u geen nieuws heeft betreffende uw ex-echtgenoot die u met de dood zou hebben bedreigd en u geeneens op de hoogte bent of uw kinderen al dan niet contact met hem hebben, tast wederom de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met hem aan daar u klaarblijkelijk geen interesse heeft in wat gebeurde na uw vertrek.

Het dient te worden vastgesteld dat u er, op basis van uw vrees door uw echtgenoot gedwongen te zullen worden besneden en/of gedood, niet in bent geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, aannemelijk te maken.

Wat betreft uw politiek engagement in Gambia, dient opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent evenmin kunnen overtuigen. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u de vorige president in Gambia te hebben gesteund en dat veel mensen u kenden en u de naam van de president gaven wanneer u passeerde aangezien geweten was dat u hem steunde. Aangezien die

persoon niet langer aan de macht is en geweten was dat u hem steunde, verklaart u problemen te kunnen verkrijgen (zie notities, p.4). Welk probleem u precies zou kunnen verkrijgen, kan u echter niet duiden. Immers gevraagd of uw politieke activiteiten in Gambia te maken hebben met uw vrees bij terugkeer, is uw antwoord 'Ja, dat ook – want, zoals ik zei, als ze weten dat u de vorige president steunt, dan'. Aangespoord om te vertellen wat er dan zou gebeuren, verklaart u simpelweg dat het ook een probleem is en ze u herkennen (zie notities, p.43). Voor de DVZ verklaarde u echter sinds 1994 lid te zijn geweest van APRC, dat er overal meetings waren en u overal waar de president heenging, meeging waardoor alle mensen u kennen en iedereen weet dat u APRC bent. U gaf vervolgens uitdrukkelijk aan dat er **geen link is met uw vrees bij terugkeer**. Ook stelde u, buiten met uw man, geen problemen te hebben gekend met uw medeburgers, autoriteiten, noch problemen van algemene aard te hebben gehad (zie vragenlijst CGVS vraag 3 en vraag 7). **Bovenstaande tast de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging op basis van uw politiek engagement ernstig aan.** U hierop gewezen, geeft u aan geen problemen te hebben met de politici maar dat u wordt herkend als volger van de vorige president en dat als je lid bent van APRC en je de president steunt, ze u problemen brengen maar u geen problemen hebt met hem, waarmee u geenszins een geconcretiseerde vrees aantoonst. U bijgevolg gevraagd welke problemen u bij terugkeer naar Gambia zal hebben omdat u de vorige president steunde, stelt u, zonder enige duiding of staving, dat de andere partijen u aanvallen.

Dienaangaande dient overigens opgemerkt dat de president van de Alliance for Patriotic Reorientation and Construction (APRC) Yahya Jammeh, die van 1996 tot 2016 president was, de presidentsverkiezingen in 2016 verloor. Ook tijdens de parlementaire verkiezingen van 2017 verloor het APRC een groot deel van zijn steun en behaalde zijn tegenstander de United Democratic Party een overwinning. Na de verkiezingsnederlaag van uw politiek idool was u bijgevolg nog enige tijd, tot maart 2018, in Gambia. U geeft correct aan dat de nieuwe president er is sinds 2016/2017 en gevraagd of u werd aangevallen wanneer u nog in Gambia was, stelt u dat er stenen naar uw huis werden gegooid en uw vader zei binnen te blijven, wat echter niet overeenkomt met uw uitdrukkelijke stelling voor de DVZ geen vrees bij terugkeer te hebben met betrekking tot uw (niet nader aangetoond) politiek engagement (zie notities, p.43).

Ter staving van uw verzoek legt u (1) uw origineel paspoort neer, opgesteld op 25 januari 2018 te Banjul, en twee visa voor Nederland bevattende, geldig van 22 februari 2018 tot 7 juni 2018 en een verlenging geldig van 30 mei 2018 tot 28 augustus 2018. Het door u neergelegde paspoort bevat, naast informatie over uw reisweg, overigens geen relevante informatie waardoor bovenstaande conclusie dient te worden gewijzigd. U legt bovendien een medisch attest neer ((7) een toelating consultatie bij de oogarts en verslag (Dr.T., dd.23/12/2020)) om aan te tonen dat u links een oogprobleem heeft nadat uw ex-echtgenoot met een steen op uw oog sloeg. Gevraagd om welke reden hij u sloeg, geeft u aan slechts één probleem te hebben gekend met uw man, namelijk de besnijdenis. U erop gewezen dat het attest louter stelt dat u op jonge leeftijd een cataract operatie had in Gambia, meent u cataract te hebben verkregen nadat hij u sloeg met de steen en men u in het ziekenhuis in Banjul zei dat uw oog kapot was. U nogmaals geconfronteerd met het neergelegde attest dat stelt dat u oogproblemen heeft omdat u op jonge leeftijd een cataract operatie had in Gambia, bevestigt u die operatie te hebben gehad, maar wanneer die man iets naar u gooide en u het ging laten controleren, er werd gezegd dat het cataract is en na de operatie werd gezegd dat het vanbinnen allemaal kapot is. Het dient echter opgemerkt dat bovenstaande blote beweringen blijven en dat het door u neergelegde attest geenszins een bewijs vormt dat u door uw man met een steen zou zijn geslagen. Het attest stelt bovendien dat u een bril dient te dragen. Ook de overige door u neergelegde medische attesten ((4) twee voorschriften voor kinesitherapie; (5) uw medisch dossier; (6) een verslag van de tandarts en (9) een verslag van de stomatoloog (Dr.C., dd.13/03/2020)) hebben geen betrekking op de door u vooropgestelde vervolgingsfeiten en wijzigen bijgevolg bovenstaande niet.

De door u neergelegde overlijdensakte van uw moeder (3) wijzigt bovenstaande evenmin daar het CGVS niet betwist dat uw moeder overleden is. Tijdens het persoonlijk onderhoud toont u een kopie van de overlijdensakte van uw vader, u bezorgd door uw zoon, maar aangezien de dood van uw vader evenmin wordt betwist, wijzigt het bovenstaande niet. Tenslotte legt u nog (2) een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur – deeltijds en (8) loonbrieven neer, waaruit kan blijken dat u in België reeds werkzaam bent (geweest), wat uw zelfstandigheid en zelfredzaamheid aantoonst.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar u geen opmerkingen overmaakte met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de navolgende bepalingen:

"1/ de artikelen 48/3 en 48/4 Vw;

2/ artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

3/ artikel 1A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 goedgekeurd bij wet van 26/06/1953 (B.S. 4/10/1953; hierna de Conventie van Genève);

3/ artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van de vluchtelingen dd. 31/01/1967, goedgekeurd bij Wet van 27/02/1967 (B.S. 3 mei 1969);

4/ schending van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van:

a) van de onderzoeksplicht, zoals gewaarborgd in artikel 10 lid 3 van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

b) de materiële motiveringsplicht;

c) de zorgvuldigheidsbeginsel

d) en het redelijkheidsbeginsel."

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

1/ Aangaande verzoeksters vrees omwille van een herbesnijdenis

Tegenpartij motiveert in de bestreden beslissing dat het geen geloof hecht aan de vooropgestelde asielmotieven betreffende de herbesnijdenis die wordt ondersteund door ex-echtgenoot.

Verzoekster is ernstig gegriefd door deze beslissing.

Vooreerst merkt verzoekende partij op dat zij al aan het begin van haar persoonlijk onderhoud bij de CGVS toevoegde dat de reden dat zij gevlucht is, verband houden met de problemen met haar ex-echtgenoot. Die problemen bestaan, naast het gewelddadig behandeld worden en het gevaar om te scheiden, uit de kans op een herbesnijdenis: [...]

Het verwondert niet dat verzoekster, wegens tijdsgebrek bij het persoonlijk onderhoud bij de DVZ, doelde op problemen met haar ex-echtgenoot, bestaande uit verschillende aspecten en dus niet alles expliciet heeft kunnen aanhalen.

Vervolgens motiveert de verwerende partij dat verzoekster niet kan uitleggen waarom zij een tweede keer zou besneden moeten worden en dat verzoekster enkel verwijst naar traditie. Verzoekster merkt hier opnieuw op dat de reden voor besnijdenissen in Gambia inderdaad te maken hebben met traditie en geloof. Wat de achterliggende reden daarvan is, speelt eerder weinig belang gezien meer dan de helft van de bevolking dergelijke genitale verminkingen ondersteunen, zoals aangetoond door een studie van de Gambia Bureau of Statistics (GBoS) and ICF van 2019-2020: [...]

Verder werpt verzoekster op dat de praktijk van besnijdenissen ook op volwassen vrouwen wordt beoefend, zeker in de Jola-bevolkingsgroepen die moslim zijn. Verzoekster verwijst naar een onderzoek van de Duitse NGO Terre des Femmes van 2019: [...]

Het is dus duidelijk dat de meerderheid van zowel mannen als vrouwen in Gambia dit beschouwen als een religieuze verplichting en dat dit daarbij deel uitmaakt van hun traditie.

Bovendien vestigt verzoekster aandacht op het gegeven dat dergelijke besnijdenissen tot vandaag worden uitgevoerd in haar land van herkomst en dat deze praktijk onder het huidige regime enkel wordt bevorderd, zoals hetzelfde onderzoek van Terre des Femmes vaststelt: [...]

Dat de kans op een (her)besnijdenis zeer groot is zonder mogelijke bescherming van het huidige regime van president Barrow, werd nogmaals bevestigd door Thomson Reuters Foundation: [...]

Dat verzoekster nogmaals wederom aantoonde dat zij werkelijk gevaar loopt op een herbesnijdenis.

Verder verwijt de tegenpartij in de bestreden beslissing dat verzoekster haar verklaringen niet eenduidig zijn omtrent de scheiding met haar ex-man. Doch meent de tegenpartij dat verzoekster er wél in slaagt het moment waarop zij haar ex-echtgenoot heeft verlaten, uiteen te zetten.

Dit houdt dan ook verband met de reden dat zij naar haar vader ging. Verzoekster werd namelijk bedreigd gewelddadig te worden aangepakt indien zij de herbesnijdenis niet zou willen ondergaan en besloot daarom te vertrekken naar haar vader te Birkama: [...]

Dat verzoekster weldegelijk verklaart waarom zij vertrok naar haar vader in tegenstelling tot de bestreden beslissing motiveert dat zij hierin niet duidelijk is.

Wat betreft de exacte datum van scheiding, gaf verzoekende partij al aan veel aan haar hoofd te hebben.

Verzoekster heeft namelijk sinds de periode van 2016 veel moeten doorstaan. De doodsb bedreigingen en

gewelddadig karakter van haar ex-echtgenoot, het verlies van haar beide ouders, het bedrog en misbruik van haar ex-vriend in België alsook het gegeven dat dit toch reeds 5 jaar geleden heeft plaatsgevonden, zijn allemaal elementen die enig effect hebben op de cognitieve mogelijkheden van verzoekster.

Verder is verzoekster consistent geweest tijdens haar persoonlijk onderhoud bij de CGVS aangaande de verblijfplaatsen van haar kinderen. Ze verklaarde telkens dat haar kinderen verblijven in Birkama, bij haar vader: [...]

Dat er een vergissing is ontstaan tijdens het onderhoud te DVZ en dat verzoekster tweemaal de geboorteplaatsen aangaf i.p.v. geboorte- en huidige verblijfplaats, is dan ook niet ondenkbaar. Te meer zij wél verklaarde dat haar kinderen bij haar vader wonen in de CGVS vragenlijst: [...]

Tevens verklaarde verzoekster weldegelijk waarom zij niets meer verneemt van haar ex-echtgenoot via haar kinderen: [...]

Bovendien verklaarde verzoekende partij dat zij geen geld kreeg voor haar kinderen: [...]

Het is dus niet ongevoel dat de kinderen omwille van de wrede behandeling door hun vader, weinig tot geen contact wensen met hem. Zeker gezien zij nu zelfstandig genoeg zijn om voor zichzelf te zorgen: [...]

2/ Aangaande verzoeksters vrees omwille van haar politieke activiteiten

De tegenpartij motiveert in haar bestreden beslissing dat verzoekster haar vrees omwille van haar politieke overtuiging niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoekster wenst vooreerst op te merken dat zij de vraag niet juist interpreteerde tijdens het onderhoud bij DVZ. Zoals de bestreden beslissing ook aangeeft, verklaarde mevrouw geen problemen te hebben met politici zelf. Dat wilt niet zeggen dat verzoekster geen problemen zou kennen omwille van haar lidmaatschap bij de APRC zelf.

Vervolgens merkt verzoekster op dat zij ook dit element meteen aan het begin van het onderhoud bij de CGVS aanhaalde: [...]

Verzoekster verklaarde dat aanhangers van de andere partij stenen gooide naar haar huis. Dat er de dag na verkiezingen rellen uitbraken en daadwerkelijk dergelijke aanvallen plaatsvonden, wordt bevestigd in een artikel van New Internationalist dd. 21/03/2018: [...]

Verder verwijst verzoekende partij naar een verslag van Immigration and Refugee Board of Canada van 2017 waarin de aanvallen op APRC-supporters worden onderlijnd ten tijde dat verzoekster zich nog in haar herkomstland bevond en president Barrow net verkozen werd: [...]

Uit voorgaande informatie blijkt dus overduidelijk dat aanhangers van de president Jammeh weldegelijk reeds last begonnen te ondervinden vanaf het moment dat de nieuwe verkiezingen in 2017 afliepen.

Vervolgens benadrukt verzoekster dat de voornoemde problemen tot vandaag blijven voortduren. Dat er confrontaties plaatsvinden tussen de verschillende politieke partijaanhangers en bijgevolg verschillende etniciteiten, waaronder voornamelijk tussen de Jola-groep en Mandinka. Verzoekster verwijst naar een rapport van de Bertelsmann Transformation Index van 2022: [...]

Dat het duidelijk is dat verzoekster weldegelijk gevisieerd werd en dat zij bij terugkeer zal blijven gevisieerd worden omwille van haar steun voor de vorige president Yahya Jammeh. Te meer zij ook behoort tot de Jola-bevolkingsgroep. Omwille van de politieke verandering sinds 2017, werd tribalisme weer aangewakkerd én wordt daarbij de etniciteit gelinkt aan de politieke overtuiging. Hierdoor ondervinden Jola's meer problemen van discriminatoire aard. Een artikel van de New Internationalist van 21 maart 2018 schrijft het volgende: [...]

Dat aanhangers van de vorige president van Jola afkomst meer problemen ondervinden onder het huidig Barrow-regime, wordt bevestigd door een onderzoek van de Afrobarometer in 2020: [...]

Vandaar dat verzoekster de mening toegedaan is dat de gegrondheid van haar vrees voor vervolging wegens haar politieke overtuiging wél voldoende aannemelijk gemaakt heeft, zodat tegenpartij had dienen te besluiten tot het erkennen van verzoekster als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Door haar dat daarentegen in de bestreden beslissing te weigeren, schendt tegenpartij artikelen 48/3 en 48/4 Vw, de onderzoeksplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en materiële motiveringsplicht.

Dat het Commissariaat- Generaal in haar bestreden beslissing niet het tegendeel aantoon, gezien zij zich baseert op informatie die reeds gedateerd is gezien zij op dezelfde dag een actualisatie heeft uitgevoerd van de situatieschets van Gambia.

Immers kan het CGVS zich niet baseren op achterhaalde informatie om aan te tonen dat verzoekster geen schending zal ondergaan van artikel 3 EVRM bij een eventuele terugkeer naar Gambia.

Derhalve blijkt uit de bestreden beslissing niet dat het CGVS een grondig en zorgvuldig onderzoek heeft gedaan naar de huidige situatie van verzoekster in de context van de huidige actuele politieke situatie van Gambia waardoor er niet zomaar besloten kan worden dat verzoekster bij terugkeer geen risico zal hebben op een ernstige vervolging.

Dat het enig middel gegrond is."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

"2 Gambia Bureau of Statistics (GBoS) and ICF. 2021. The Gambia Demographic and Health Survey 2019-20. Banjul, The Gambia and Rockville, Maryland, USA: GBoS and ICF, [URL]

3 Terre des Femmes, Situation of women in The Gambia, November 2019, [URL]

4 Thomson Reuters Foundation News, With newfound democracy, Gambia faces resurgence in FGM and child marriage, 23 januari 2018, [URL]

5 New internationalist, Tension escalate in the new Gambia, 21 maart 2018, [URL]

6 Immigration and Refugee Board of Canada, Gambia: Information on the treatment of members or supporters of the Alliance for Patriotic Reorientation and Construction (APRC) Party by authorities (January 2017-July 2017), 31 juli 2017, [URL]

7 BTI 2022 Country Report Gambia, 23 februari 2022, [URL]

8 New Internationalist, Tensions escalate in the new Gambia, 21 maart 2018, [URL]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend en dat verzoekster geen aannemelijke uitleg heeft ter rechtvaardiging van de laattijdigheid van haar verzoek. Verzoekster kwam reeds op 2 maart 2018 aan in Nederland, terwijl ze pas op 7 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende in België.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen na aankomst in Europa, *in casu* Nederland, en gedurende 1 jaar en 2 maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

5. Verder dient benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige

medewerking te verlenen aan de asielpcedure. De verzoekster om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar asielaanspraak.

In navolging van verweerder wordt vastgesteld dat verzoekster tijdens het interview bij de DVZ heeft nagelaten melding te maken van haar vrees voor herbesnijdenis én van haar vrees omwille van haar politiek engagement.

Aangaande haar nalatigheid haar vrees voor herbesnijdenis te melden bij de DVZ stelt verzoekster in het verzoekschrift dat zij reeds van bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud haar vrees voor herbesnijdenis heeft aangehaald en dat zij omwille van tijdsgebrek niet alles heeft kunnen zeggen bij de DVZ. Aangaande haar vrees omwille van haar politiek engagement, merkt verzoekster op dat ze de vraag bij de DVZ verkeerd interpreteerde, alsook dat ze dit element meteen aan het begin van het onderhoud bij het CGVS aanhaalde.

Te dezen dient vastgesteld dat verzoeksters verklaringen bij de DVZ aan haar werden voorgelezen en zij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst werd verzoekster erop gewezen dat van haar wordt verwacht dat zij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden bij de DVZ.

Verzoeksters verweer omvat geen dienstige weerlegging van de terechte, pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing dienaangaande:

“Vervolgens dient te worden gewezen op tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de door u vooropgestelde asielmotieven. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) stelt u bij terugkeer naar uw land van herkomst uw ex-man te vrezen die u wilde vermoorden. Gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, geeft u aan drie kinderen te hebben omdat jullie lange tijd geleden waren getrouwd. U voegde toe dat hij een tweede en derde vrouw heeft, hij een zakenman is en geld heeft, maar u geen vrede heeft in dat huis. Gevraagd wat u bedoelde met ‘geen vrede te hebben in het huis’, geeft u aan voor het huwelijk met zijn tweede en derde vrouw wel vrede te hebben gehad en slaag te hebben gekregen wanneer u geld vroeg voor de kinderen terwijl hij de andere vrouwen wel steunde, hoewel u drie, en zij geen, kinderen van hem hebben. Op de vraag waarom u denkt door uw ex-echtgenoot te zullen worden gedood, verklaart u het beu te zijn geweest en te hebben gezegd te willen scheiden. Indien u opnieuw zou huwen, zou uw nieuwe man echter worden gedood door uw ex-man. U geeft nog aan niet te kunnen leven in dat land en dat uw ex-echtgenoot zei dat u in dat land zou doodgaan maar niet zou huwen. U voegt toe problemen te hebben met uw oog omdat hij u sloeg. Tenslotte verklaart u na uw scheiding te zijn weggevlucht naar dat andere dorp, met uw moeder te hebben gesproken, die aangaf ziek te zijn en vervolgens door haar te zijn geholpen om naar Nederland te gaan. Overigens haalt u aan enkel met uw man problemen te hebben gehad en dat hij aangaf iemand te kunnen betalen om u te vermoorden. U wenste tenslotte niets toe te voegen voor de DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 4-8).

Het verwondert dan ook, en tast de geloofwaardigheid van uw geopperde vrees danig aan, dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS – wanneer u wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u Gambia heeft verlaten of waarom u vandaag niet kan terugkeren die niet werden vermeld voor de DVZ – en na enige omzwervingen en herhaling van de door u geuite vrees voor de DVZ, aangeeft dat men u opnieuw zou willen besnijden en uw man die herbesnijdenis steunt.

Sterker nog, verder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u aan slechts één probleem te hebben gekend met uw man, namelijk de besnijdenis (zie notities, p.35). Gevraagd om welke reden u dat niet aanhaalde voor de DVZ, verklaart u dat de man u zei ‘klein, klein’ te vertellen en u het daarom niet zei (zie notities, p.4). Hoewel voor de DVZ geen gedetailleerd en uitgebreid betoog wordt verwacht betreffende de asielmotieven, wordt van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze wel verwacht dat hij reeds bij aanvang van de asielpcedure alle asielmotieven aanstipt, zeker wanneer zij de reden vormen tot vertrek. De vaststelling dat u voor de DVZ uw vrees voor herbesnijdenis niet vermeldde, **tast de geloofwaardigheid ervan reeds danig aan – met name omdat u de problemen met uw echtgenoot linkt aan de eis voor herbesnijdenis.**

[...]

Wat betreft uw politiek engagement in Gambia, dient opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent evenmin kunnen overtuigen. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u de

vorige president in Gambia te hebben gesteund en dat veel mensen u kenden en u de naam van de president gaven wanneer u passeerde aangezien geweten was dat u hem steunde. Aangezien die persoon niet langer aan de macht is en geweten was dat u hem steunde, verklaart u problemen te kunnen verkrijgen (zie notities, p.4). Welk probleem u precies zou kunnen verkrijgen, kan u echter niet duiden. Immers gevraagd of uw politieke activiteiten in Gambia te maken hebben met uw vrees bij terugkeer, is uw antwoord 'Ja, dat ook – want, zoals ik zei, als ze weten dat u de vorige president steunt, dan'. Aangespoord om te vertellen wat er dan zou gebeuren, verklaart u simpelweg dat het ook een probleem is en ze u herkennen (zie notities, p.43). Voor de DVZ verklaarde u echter sinds 1994 lid te zijn geweest van APRC, dat er overal meetings waren en u overal waar de president heenging, meeging waardoor alle mensen u kennen en iedereen weet dat u APRC bent. U gaf vervolgens uitdrukkelijk aan dat er **geen link is met uw vrees bij terugkeer**. Ook stelde u, buiten met uw man, geen problemen te hebben gekend met uw medeburgers, autoriteiten, noch problemen van algemene aard te hebben gehad (zie vragenlijst CGVS vraag 3 en vraag 7). **Bovenstaande tast de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging op basis van uw politiek engagement ernstig aan.** U hierop gewezen, geeft u aan geen problemen te hebben met de politici maar dat u wordt herkend als volger van de vorige president en dat als je lid bent van APRC en je de president steunt, ze u problemen brengen maar u geen problemen hebt met hem, waarmee u geenszins een geconcretiseerde vrees aantoon. U bijgevolg gevraagd welke problemen u bij terugkeer naar Gambia zal hebben omdat u de vorige president steunde, stelt u, zonder enige duiding of staving, dat de andere partijen u aanvallen."

Gelet op wat voorafgaat, wordt de geloofwaardigheid van verzoeksters vrees voor herbesnijdenis én haar vrees omwille van haar politiek engagement in ernstige mate aangetast.

6. De Raad sluit zich na kennisname van de elementen in het administratief dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

(i) inzake verzoeksters voorgehouden vrees voor herbesnijdenis en haar ex-echtgenoot:

- verzoekster haalde haar vrees voor herbesnijdenis niet aan bij de DVZ;
- verzoekster kan niet duiden om welke reden zij, die in het verleden reeds slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking (VGV), jaren na het aangaan van haar huwelijk in 1991, opnieuw diende te worden besneden;
- het is niet aannemelijk dat verzoekster, die er jarenlang in zou zijn geslaagd om als volwassen vrouw, herbesnijdenis te weigeren zonder enig zwaarwichtig gevolg te hebben ondervonden;
- verzoekster legt incoherente verklaringen af aangaande de scheiding van haar echtgenoot en de huidige woonplaats van haar kinderen;
- de vaststelling dat verzoekster geen nieuws meer heeft betreffende haar ex-echtgenoot, die haar met de dood zou hebben bedreigd, en niet op de hoogte is of haar kinderen al dan niet contact hebben met hem, geeft blijk van een desinteresse in de evolutie van haar problemen na haar vertrek en tast bijgevolg de geloofwaardigheid van haar beweerde problemen aan.

(ii) inzake verzoeksters voorgehouden vrees omwille van haar politiek engagement:

- verzoekster stelde bij de DVZ uitdrukkelijk dat haar lidmaatschap van APRC en politieke activiteiten geen link met haar vrees bij terugkeer heeft;
- verzoekster kan niet concreet duiden welke problemen ze zou kennen ingevolge haar politiek engagement;
- hoewel voormalig president Jammeh de presidentsverkiezingen reeds in 2016 verloor en APRC met de parlementaire verkiezingen in 2017 een groot deel van zijn steun verloor, bleef verzoekster nog tot maart 2018 in Gambia;
- verzoeksters verklaring bij het CGVS dat er stenen naar haar huis werden gegooid komt niet overeen met haar uitdrukkelijke stelling voor de DVZ geen vrees bij terugkeer te hebben met betrekking tot haar (niet aangetoond) politiek engagement.

De Raad stelt vast dat verzoekster in het verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vluchtredenen, *in casu* haar vrees door haar ex-echtgenoot te worden gedwongen tot herbesnijdenis en/of te worden gedood én haar vrees omwille van haar politiek engagement, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtmotieven en benadrukken van haar vrees voor herbesnijdenis en vrees omwille van haar politiek engagement, het herhalen dat herbesnijdenis te maken heeft met traditie en het minimaliseren van haar onwetendheid met betrekking tot de achterliggende reden voor haar besnijdenis, het verwijzen naar algemene informatie met betrekking tot de praktijk van besnijdenis in Gambia, het herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen en geven van persoonlijke vergoelijkungen ter verschoning van haar tegenstrijdige verklaringen over haar scheiding en de verblijfplaatsen van haar kinderen, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over de aanval op haar huis door APRC-tegenstanders, het verwijzen naar algemene informatie inzake de politieke situatie in Gambia en de situatie van aanhangers van voormalig president Jammeh in het bijzonder, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeksters betoog in het verzoekschrift omvat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee zij er geenszins in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift uitgebreid naar algemene informatie met betrekking tot de praktijk van besnijdenis in Gambia, alsook naar algemene informatie inzake de situatie van aanhangers van voormalig president Jammeh. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekster slechts informatie aanbrengt met betrekking tot besnijdenis, terwijl ze zelf stelt herbesnijdenis te vrezen, dient te worden benadrukt dat het louter verwijzen naar informatie van algemene aard niet kan volstaan om de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen inzake haar voorgehouden vrees voor herbesnijdenis en vrees omwille van haar politiek engagement te bevestigen. De door verzoekster bijgebrachte informatie, die van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op haar persoon, vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

11. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS